

Masculinitat, sexe, poder

CRISTINA
RODRÍGUEZ
SECRETÀRIA CCOO
TERRES DE LLEIDA

Cada 25 de novembre celebrem el Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència envers les Dones, un dia en què posem de manifest que la violència contra les dones és un problema social de primer ordre. Titulars com: "Un 20 % dels nois de 15 a 29 anys creu que la violència masclista no existeix", "8 de cada 10 dones han patit violència masclista al llarg de la seva vida, el 78 % de les dones", "Creix la violència masclista a Catalunya, cada dia 57 dones posen una denúncia", "Les xifres de violència masclista, les pitjors des del 2014"... posen de manifest que en els darrers anys hi ha un clar retrocés en l'erradicació de la violència masclista, sobretot, entre la nostra gent jove. Institucions construïdes pels homes i per als homes, un sistema patriarcal en el qual continua la dicotomia entre el que és femení i el que és masculí.

Hauríem d'estar tots i totes preocupats per aquesta deriva en què es troba la violència vers les dones, sobretot, a partir del 2017. Moltes noies després del cas de "la manada", el moviment *Me Too*, etc. han començat a adonar-se que hi havia moltes violències masclistes que havien normalitzat i que ara ja no estan disposades a fer-ho. El 8 de març del 2018 va marcar una fita per al moviment feminista.

Aquests canvis i aquest empoderament de les dones en un sistema patriarcal que té el poder des de fa segles provoca que aquest sistema digui: "Compte! A veure si aquestes aconseguiran el que volen". I és clar, cap sistema opressiu es queda sense fer res. I això és el que està passant amb l'actual sistema patriarcal. Hi ha un avenç del masclisme, una reacció patriarcal que s'està centrant en diferents aspectes: minimitzar les desigualtats, minimitzar la violència, victimitzar els homes i culpabilitzar les dones; frases com: "jo estic a favor de la igualtat, però...", o plataformes com per exemple ForoCoches que fomenten la idea que els homes són víctimes del feminisme. I tot això arriba als nostres joves. Els fan creure que la violència masclista no és un problema social, sinó fets puntuals. I avançar, amb aquest panorama, és molt difícil.

Masculinitat, sexe, poder. Abans, sense xarxes socials, no calia demostrar res, ara, per ser reconegut i estar en l'espai de poder, si no ho demostres en quedes exclòs. Mites romàntics en l'adolescència, gelosia, mitja taronja, fer-ho tot amb la parella, "estimar és patir", "l'amor tot ho pot"... S'arriba a normalitzar el fet de fer romàntica la violència masclista. La cultura de la violació que culpabilitza la víctima i justifica l'agressor. Hem de combatre tot aquest sistema. Els homes comparteixen l'ideari masclista de saber-se superiors i de tenir el poder i la facultat de situar-se per sobre de les dones. Els homes veuen en la sexualitat un espai per demostrar el poder que la societat patriarcal els permet. És molt important abordar el problema des d'aquí, si ens quedem en el fet que els violadors i els maltractadors, els que exerceixen violències vers les dones són uns depravats, són uns monstres... al final no sabrem reconèixer que això no és una qüestió patològica de quatre, sinó que és un sistema estructural que permet i justifica totes aquestes violències.

La coeducació és l'eina que tenim per lluitar contra les violències vers les dones. Coeducar en tots els àmbits de la nostra vida: educatiu, familiar, lleure, esport, institucional... Tenim molta feina per fer i poc temps!

